

Sygn. akt: I C 214/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSR del. Beata Majewska-Czajkowska
Protokolant:	Julia Piątek

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powódki M. C. kwotę 140.000,00 (sto czterdzieści tysięcy) złotych z odsetkami w wysokości 13% od dnia 8 lipca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, w wysokości 8% od dnia 23 grudnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powódki M. C. kwotę 10.617,00 (dziesięć tysięcy sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Beata Majewska-Czajkowska

Sygn. akt I C 214/14

UZASADNIENIE

Powódka M. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 140 000 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 8 lipca 2014 roku do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż strony zawarły umowę ubezpieczenia samochodu będącego własnością powódki. Umowa została zawarta z wariantem serwisowym z opcją gwarantowanej sumy ubezpieczenia przez cały okres trwania umowy. W dniu 7 czerwca 2014 roku doszło do włamania do tego samochodu, a następnie jego kradzieży. Z uwagi na niewykrycie sprawców kradzieży postępowanie karne umorzono. Powódka jeszcze w trakcie trwania tego postępowania wezwała pozwanego do zapłaty. Pozwany dokonał wyceny samochodu na kwotę 107 900 zł., lecz odmówił wypłaty odszkodowania tłumacząc to trwaniem postępowania karnego. Mimo umorzenia postępowania pozwany odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, iż sprawa kradzieży samochodu nadal jest przedmiotem zainteresowania organów śledczych (postępowanie w sprawie usiłowania wyłudzenia odszkodowania). Z uwagi na

upływ ustawowych terminów do zajęcia stanowiska oraz zakończenie postępowań karnych powódka została zmuszona do wystąpienia z pozwem o zapłatę.

Sąd zgodnie z żądaniem powódki wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 18 sierpnia 2014 roku (I Nc 53/14). W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwane Towarzystwo (...) wniosło o oddalenie powództwa oraz obciążenie powódki kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż przyczyną niewypłacenia świadczenia z umowy ubezpieczenia był fakt podejrzenia powódki o próbę wyłudzenia odszkodowania, za czym miały przemawiać okoliczności zawarcia umowy ubezpieczenia (w chwili składania odpowiedzi na pozew postępowanie toczyło się w fazie „in rem”). Pozwany wskazał, iż samochód został zakupiony za cenę 54 000 zł., jako pojazd powypadkowy, a następnie naprawiony za kwotę 50 000 zł., przy czym koszt naprawy nie został udokumentowany fakturą. Umowa ubezpieczenia samochodu została zawarta na ok. dwa tygodnie przed jego kradzieżą. W ocenie pozwanego samochód został naprawiony w szarej strefie wyłącznie w celu jego wysokiego ubezpieczenia oraz upozorowania jego kradzieży. Pozwany ustalił nadto, iż podobne zdarzenie z udziałem samochodu będącego własnością powódki miało miejsce 11 września 2013 roku. Skradziony wówczas powódce samochód (M. (...)) został sprowadzony, jako powypadkowy i tylko raz ubezpieczony w Polsce. W ocenie pozwanego żądanie jest sprzeczne z art. 827 par. 1 kc oraz zapisami par. 6 ust. 1 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów auto – casco.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony łączyła umowa ubezpieczenia samochodu osobowego M. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2011, zawarta w dniu 26 maja 2014 roku. Zakres ubezpieczenia obejmował zniesienie udziału własnego w pierwszej i drugiej szkodzie, opcję utraty kluczyków, odstąpienie od pomniejszania sumy ubezpieczenia po każdej wypłacie odszkodowania. Umowa zawierała nadto opcję gwarantowanej sumy ubezpieczenia w wysokości 140 000 zł. Dla celów ubezpieczenia przyjęto wartość pojazdu w wysokości 140 000 zł. W chwili zakupu samochód miał uszkodzone elementy zewnętrzne (drzwi z prawej strony, dach, tylny błotnik, lampa, zawieszenie). Samochód był naprawiany w warsztacie A. K. (...) w O.; koszt naprawy zamknął się kwotą 2500 -2700 (robocizna). Części użyte do naprawy były zarówno używane jak i nowe, przy czym wszystkie były w bardzo dobrym stanie. Na zakup części powódka wyłożyła 60 000 zł i kwota ta została wykorzystana w całości. Koszty zakupu samochodu oraz naprawy oszacowała łącznie na ponad 120 000 zł. Samochód przeszedł badanie techniczne w dniu 26 kwietnia 2014 roku.

W dniu 7 czerwca 2014 roku w R. – K. na terenie Ośrodka (...) samochód został powódce skradziony. Powódka zostawiła samochód na terenie ośrodka, w miejscu ogólnodostępnym, parkingu niestrzeżonym, po czym udała się na przejażdżkę rowerem. Gdy wróciła, samochodu już nie było. Powódka zawiadomiła policję o włamaniu oraz kradzieży samochodu, przy czym wartość samochodu określono na 110 000 zł. Postanowieniem z 30 czerwca 2014 roku policja postanowiła umorzyć śledztwo w sprawie włamania do samochodu powódki i jego kradzieży wobec niewykrycia sprawcy (art. 322 kpk)

Dnia 7 czerwca 2014 roku powódka zgłosiła pozwanemu szkodę. W dniu 23 czerwca 2014 roku pozwany sporządził wycenę pojazdu, w której jego wartość brutto oszacowano na sumę 107 900 zł.

Pismem z 7 lipca 2014 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 140 000 zł. w terminie do 21 lipca 2014 roku tytułem odszkodowania za objęte ochroną ubezpieczeniową zdarzenie tj. kradzież pojazdu, powołując się na umorzenie postępowania karnego postanowieniem z 30 czerwca 2014 roku. W odpowiedzi pozwany w piśmie z 18 lipca 2014 roku odmówił wypłaty wskazując, iż toczy się postępowanie wyjaśniające a sprawa nadal jest w zainteresowaniu organów dochodzeniowo – śledczych. Swoje stanowisko pozwany określił, jako ostateczne, wyczerpujące możliwość dochodzenia dalszych roszczeń u ubezpieczyciela.

Jednocześnie w dniu 7 lipca 2014 roku pozwany złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, usiłowaniu wyłudzenia odszkodowania w kwocie 107 900 zł. wskazując, iż samochód powódki został naprawiony za pomocą części kupionych na Allegro, na giełdzie samochodowej oraz sprowadzonych z Niemiec bez faktur. Również faktura za naprawienie samochodu nie była wystawiona. Pozwany opisał okoliczności kradzieży (jego zdaniem podejrzone) oraz podniósł, iż dziewięć miesięcy wcześniej powódce skradziono inny samochód, również sprowadzony,

jako powypadkowy, ubezpieczony tylko raz, skradziony 6 dni po zawarciu umowy ubezpieczenia. Samochód ten był naprawiany również przez warsztat w O. (świadka R. M. (1)) Z danych z UFG wynika, iż w ciągu dwóch lat w okresie 2012 – 2013 powódce z sześciu zgłoszonych szkód z AC firmy ubezpieczeniowej wypłaciły kwotę ponad 126 tysięcy złotych, podczas gdy w okresie 2006 – 2011 powódka miała jedną szkodę z OC zlikwidowaną wypłatą kwoty 1238, 38 zł. Śledztwo z tego zawiadomienia wszczęto w dniu 9 października 2014 roku (4 Ds. 758/14). Postanowieniem z 30 kwietnia 2015 roku śledztwo to umorzono na podstawie art. 17 par. 1 pkt 1 kpk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

(dowody: ksero dowodu rejestracyjnego k. 4 – 5; potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia k. 6 - 7; postanowienie o umorzeniu śledztwa k. 8; korespondencja między stronami k. 9, 13, 14; wycena pojazdu k. 10 – 12; zawiadomienie z dnia 7 lipca 2014 roku k. 33 – 34; ogólne warunki ubezpieczenia k. 79 – 85; zaświadczenia o przeprowadzeniu badań technicznych samochodu k. 87 – 88; sprawozdanie z czynności sprawdzających wraz z oświadczeniami k. 89 – 97; zeznania świadków: R. P. k. 201 - 202, R. M. (1) k. 166 - 167, P. K. (1) k. 165 - 166, ; przesłuchanie stron k. 218).

Dopuszczone dowody z dokumentów nie były przez strony kwestionowane. Sąd nie miał podstaw do podważenia wiarygodności zeznań powódki, zeznania pozostałych świadków były zgodne z zeznaniami powódki i nie wniosły do sprawy żadnych istotnych okoliczności, które uzasadniałyby stanowisko strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie. Bezspornym było, iż strony zawarły umowę ubezpieczenia samochodu marki M. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2011. Poza sporem było również, iż samochód ten powódce skradziono a postanowienie w sprawie kradzieży umorzono wobec niewykrycia sprawców.

Zgodnie z art. 805 par. 1 i 2 Kodeksu cywilnego przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie: (...) przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż strony zawarły umowę w zakresie pełnym w wariancie serwis co oznacza, iż pozwany odpowiada za szkody powstałe wskutek m. in. kradzieży pojazdu (par. 4 ust. 3 pkt 8 owu). W umowie znalazło się rozszerzenie ochrony ubezpieczeniowej o opcję gwarantowanej sumy ubezpieczenia polegającej na utrzymaniu dla celów likwidacji szkody wartości pojazdu z dnia zawarcia umowy ubezpieczenia przez cały okres trwania tej umowy. Analiza dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wskazuje na to, iż opcję tą włączono zgodnie z zasadami zawartymi w owu (pojazd młodszy niż 10 lat, z rozszerzeniem zakresu ochrony o odstąpienie od zmniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie – par. 5 ust. 2 pkt 6 owu).

Nie ulega wątpliwości, iż samochód został powódce skradziony. Definicja kradzieży pojazdu w owu pozwanego obejmuje działanie sprawcy o znamionach przestępstwa kradzieży, kradzieży z włamaniem lub rozboju (art. 278 – 280 kk), które doprowadziło do zaboru pojazdu (par. 2 pkt 6 owu). Postępowanie toczyło się w sprawie kradzieży samochodu (art. 279 kk) i zostało ono umorzono z powodu niewykrycia sprawcy. Podstawa umorzenia wskazuje na to, iż prowadzący postępowanie przygotowawcze ustalili, iż zdarzenie będące podstawą zawiadomienia pozwanego o szkodzie miało miejsce; przyczyna umorzenia postępowania karnego nie ma wpływu na odpowiedzialność pozwanego. Zajście zdarzenia przewidzianego w umowie ubezpieczenia powoduje jednocześnie ziszczenie się warunku powstania odpowiedzialności pozwanego przewidzianej w tej umowie polegającej na obowiązku wypłaty odszkodowania. Z uwagi na zawarcie w umowie klauzuli gwarantowanej sumy ubezpieczenia powódce należy się odszkodowanie w wysokości tej sumy określonej w chwili zawarcia umowy. Tym samym należało uznać, roszczenie powódki o zasądzenie kwoty 140 000 złotych jest zasadne.

Pozwany nie wykazał – a w tym zakresie ciężar dowodu spoczywał na nim, jako na podmiocie wywodzącym z podnoszonych twierdzeń skutki prawne (art. 6 kc, art. 232 kpc), iż powódka usiłowała wyłudzić odszkodowanie od pozwanego względnie podjęła inne zawinione działanie powodujące szkodę. Zaoferowano przez stronę pozwaną

dowody nie potwierdziłyby zachodziły jakiegokolwiek podstawy wyłączenia odpowiedzialności pozwanego określone w art. 827 kc. Zawnioskowani świadkowie (R. M., P. K.) w zeznaniach opisali rozmiar uszkodzeń samochodu, potwierdzili, iż naprawiali samochód przed jego ubezpieczeniem oraz że uczynili to grzecznościowo. Nie wynika z tych zeznań, iż miało miejsce jakiegokolwiek zawinione działanie powódki wywołujące szkodę. Z kolei zeznania świadka R. P. nie zawierały żadnych istotnych informacji pomocnych w rozstrzygnięciu sprawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku. O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481 kc w. zw. z art. 817 kc w zw. z art. 56 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 poz. 1830). O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 kpc. Na koszty procesu składają się: opłata stosunkowa od pozwu w wysokości 7000 zł, koszty postępowania w wysokości 3600 zł (par. 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z par. 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 złotych.

SSR del Beata Majewska-Czajkowska